

Štev. 18.

V Ljubljani, v sredo 2. maja 1917.

Leto IV.

Hujskanje na vojno v Ameriki: Demonstracije v New Yorku po proklamaciji vojnega stanja med Zedinjenimi državami in Nemčijo. Najeti govorniki razvnemajo ljudstvo.

Bele narciske.

Spisala bolgarski Evgenija Mars*).
Poslovenila Minka Krofličeva v Sofiji.

Sveti večer. Noč je legla na zemljo. Na tisoče rodbin bo obhajalo letos v Bolgariji sveti večer brez mož, očetov in sinov. Ni pravega veselja, samo žalost in skrb. Boj je prekinjen, samo premirje vlada; vsi žele ter pričakujejo, da se sklene skoro stalni

igrače in darove. Mari se dozdeva, da ni sveti večer. Srce ji je otožno in prazno, misli na moža, ki je sedaj na vojni; on ji je pisal, da naj ne pozabi prirediti otrokom božičnega drevesa. Tudi je pisal, naj napravi vse tako, kakor je bilo pretečeno leto, ko je bil on navzoč.

Ura udari deset. — Otroci so mirni in tihi, da ne bi preslišali, kdaj angel zazvoni. Okno je odprto, da more angel vstopiti.

Mara sede h klavirju ter zaigra; otroka zaplešeta okoli božičnega drevesa narodno „Kolo“.

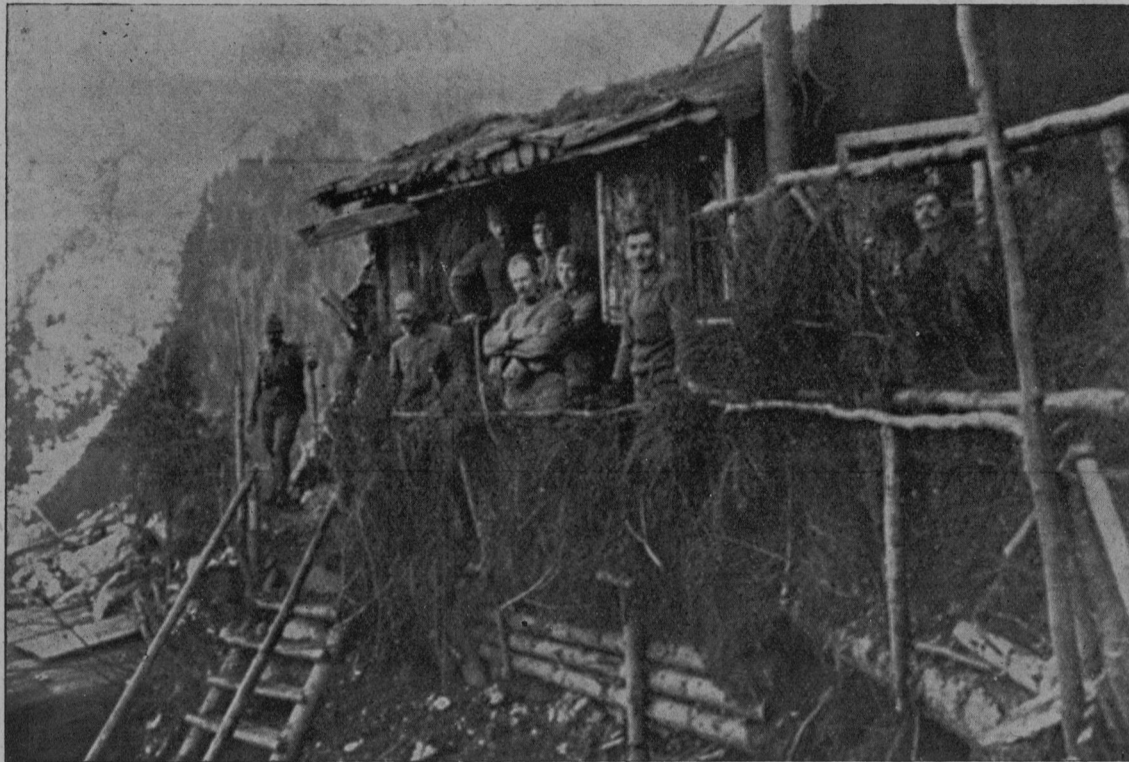
Otroka pojeta božično pesem, poska-kujoč veselo po dvorani; tudi krilati angel vrhu božičnega drevesa se nagiblje, kakor bi se radoval z njima. — To traja do polnoči.

Gosti odhajajo.

— Marta, spravi otroke spat! — zapove služkinji gospa Mara in ostane sama v dvorani. Strašna bridkost ji stiska srce. Ozira se na vse strani, a pomoči ni od nikoder; globok vzdih se ji izvije iz prsi. Spomni se lanskega svetega večera. Koliko svečanejšje so ga praznovali od letošnjega, skupno s soprogom — očetom. A nocojšnjo noč! On je daleč od nje na širnem bojnem polju, izpostavljen vetru, mrazu in raznim neugodnostim. Res, on piše sicer, da je zdrav, živ; a Bog zna, če je resnica? Vsaka minuta mu tam lahko donese nesrečo . . . Ona pa v topli sobi, z vsem dobro preskabljen . . . O, Bog, v grlu jo tišči in srce ji hoče razpočiti . . .

Zdajci pa skoči kvišku in odpre okno. Mrzel zimski vzduh ji udari v lice. Zunaj je svetlo, jasno nebo, in brez števila zvezd miglja na njem. Mara upre svoj pogled v nebeški obok, a misli so ji daleč na bojnem polju. Tudi tam svetijo zvezde; mogoče je, da gleda tudi on ravno sedaj v nebo in misli na njo . . . O, ve svetle zvezdice, izroči mu ena izmed vas moj iskreni pozdrav! — Nato zapre okno.

Potem sede Mara h klavirju. Bila je jako dobra igralka in strastna ljubiteljica glasbe. Mnogokrat v težkih minutah je že našla v glasbi tolažbo in uteho. A tudi njen mož je ljubitelj glasbe. Posebno prijetno mu je bilo v poletnih večerih, pri luninem

Naša baraka v visokih tirolskih gorah na laški fronti.

mir. A do svetega večera še ni bilo nič gotovega. Kristovo rojstvo se praznuje. Samo mali, brezskrbni otroci pričakujejo veselo rojstva Kristovega, vedoč, da jim prinese mnogo radosti in darov.

— Mamica, mamica, ali že skoraj prinese angel božično drevo? poprašujeta dve majhni dekletci gospo Maro, soprogo mestnega odvetnika, zdaj podpolkovnika na bojnem polju.

— Skoro, skoro, mila otročička, odgovori jima ona z žalostnim, tresočim glasom.

— Kaj ne mamica, to bo lepo?

Obe skačeta okoli nje, jo božata in poljubujeta.

— Ako bosta mirni, bo jako lepo.

— Kakor lansko leto?

— Se mnogo lepše.

— Pa za atka — je kako darilce? Ali prinese angel njemu tudi kaj? poprašuje Katica, starejša hčerka.

— Razume se, reče mati in obrne obraz vstran, da ne opazita otroka solz v njenih očeh.

— Ali kako dobi atek darilce, ko je na vojni?

— Mu ga že pošljem.

— Mamica, mamka, kako se bo radoval!

— Idita v sobo in čakajta mirno angela! Ne pozabita biti poslušni!

— Ko se zasliši zvonjenje, vaju pokličem, da vidita božično drevo.

— Dobro, mamica!

Deklici odideta v sobo, kjer pričakujeta svojih malih prijateljic, ki jih je mati povabila za nocojšnji večer v goste.

Mara pripravlja v dvorani zeleno smreko, ki jo lepo okraši. Pod smreko razvrsti razne

*) To je psevdonom znamenite bolgarske pisateljice, soproge sofijskega zdravnika, ki je spisala več krasnih povesti in novel, izmed katerih je prav zanimiva novela pod zgornjim naslovom iz balkanske vojne, priobčena v časopisu „Bolgarija“ početkom meseca januarja 1913.

Naš 305 cm možnar pripravljajo na strel na soški fronti. Granato pripeljejo k možnarju z vozičkom.

— „Angel zvoni,“ — zakliče mala Katica in spet poslušna.

Res, da zvoni. Velika radost se razlije po otroških licih. Gospa Mara gre v sobo, ter reče otrokoma, naj ji sledita. Vrata v dvorano so odprta na stežaj, otroka obstojita začudenja nad krasoto, ki se jima nudi pred očmi. Božično drevo, vse cvetoče nebrojnih prižganih svečk, leskeče se nakitja!

Mara jima deli igrače. Lepe punčke, kuhinjsko orodje in razne druge stvari.

svitu, kadar mu je igrala kak njemu priljubljen komad. Poizkusi torej nocoj zaigrati takšen komad, čeprav njega ni zraven.

Več kot desetkrat spusti prste na glasovir, a vselej preneha. Glasovi zvone tužno, kakor da bi igrala žalostinko. Hoče igrati, — dolgo, dolgo, da bi se otrsela tovora, ki teži dušo, — tovora težkega, neznosnega.

Žalostni akordi vtihnejo, ona vzdihne globoko. Ne more dalje igrati. Roke ji omahnejo, silna otožnost se je polasti, srce

se skrči bolesti. Otresti se hoče svoje malodušnosti, zamahne z glavo, zbere vse moči in zaigra znova. Tožna melodija se razlega v nočni temini.

Marin obraz se nagubanči. grize se v ustnice, iz oči pa se ji ulijejo bridke solze. Glavo skloni na prsi in zaplače tiho:

— Brez njega, brez njega mi je otožno!...

Približuje se jutro. Ura bije dve, tri, štiri, a od ure do ure se ji dozdeva cela večnost. Dobra misel jej šine v glavo,

V sobo stopi siromašno oblečen, štirinajstleten fant. Plaho in sramežljivo obstoji pri vratih.

— Kdo je poslal ta šopek?

— Ne vem.

— Kako to? A kdo ti je rekel, da ga nesi sem?

— Gospodar mi je ukazal.

— Kdo je tvoj gospodar?

— Gospodar cvetličarne.

— Kaj ti je rekel?

Samo njen mož ji je podaril vsako leto za božičnico šopek iz belih narcis. A letos? Ko je on tako daleč! . . .

To ji je bila uganka. Šopku ni bila priložena karta, niti pismo. Namenila se je iti sama v cvetličarno poizvedet, od koga je šopek.

Služkinja vstopi spet in ji poda pismo.

Mara prečita:

Mila Mara!

Iz novoosvojenih bolgarskih pokrajin Ti pošiljam srčne pozdrave k rojstvu Kristovemu in k novemu letu. Čeprav sem daleč od tebe, nisem Ti pozabil poslati šopka iz belih narcis, katere imaš tako rada. Upam, da si ga že prejela, kajti uredil sem tako, da ga dobiš prej kakor pismo. Predstavljam si tvojo radost in ganjenost. Bodi vesela in tolaži se! Jaz sem zdrav. Bili smo se junaško z vekovnim vragom. Jaz sem odlikovan, na mojih prsih se blišči križec za hrabrost. Izpolnili smo vestno svojo dolžnost, jaz kakor vsi moji bratje, poplačali smo dolg za domovino z orožjem. V Svoji čisti molitvi se spomni, draga, vseh, tudi bratov, padlih častno na bojnem polju. Nadejam se, da bo skoraj sklenjen mir, in potem se vidimo kmalu. Jaz sem zaposlen v Lozengradu. Eden mojih tovarišev je bil poslan po opravkih v Sofijo, pa sem ga prosil, da je naročil šopek ter da Ti v mojem imenu vošči vesele praznike. Sprejmi ga prijazno! Ti njega sicer ne poznaš, on je moj tovariš iz mladostnih let. Poljubim tisočkrat Tebe, a Ti poljubi otroka zame.

Tvoj zvesti vdani Asen.

— Marta, Marta, skoro pokliči onega, ki je prinesel to pismo. Visok, črnook vojak stopi v sobo.

Straža s strojno puško in daljnogledom v tirolskih Dolomitih.

namreč, da piše možu pismo, ter mu razloži svoje žalostno stanje.

Odide v spalnico in piše:

Dragi Asene!

Strašna muka razjeda mojo dušo. Ne vem, kaj bi naredila, kam bi se djala. Daleč od tebe sem ostala sama v svoji sobi . . .

Ko prečita napisane vrste, vrže nezadovoljna pero proč.

— To je strašno! Da pišem tožno, obupno — človeku, ki je itak že potreben tolažbe in razvedrila; saj on ima brez tega dovolj skrbi in žalosti, pisati mu moram veselo, ljubeznivo . . . Moram mu voščiti vesele praznike . . . Kakšna mōra je legla name nocoj?"

Raztrga pismo.

— Dobro, jutri mu pišem pri dnevni svetlobi, mogoče bom tedaj bolj razpoložena.

Mara leže še le, ko se zora zasvita. Sanja o vojni: ali sklenejo mir? Ali se vrne njen Asen zdrav in odlikovan?

V bližnji cerkvi začne zvoniti; ona se zbudi. Odpre oči, a čuti se silno utrujeno. Hitro vstane in gre v sosednjo sobo, da vidi, kaj je z njenimi otroci. Otroka sta zdrava in spita mirno. Sladki smeh jima igra okrog ustnic. Pogled na otroke in lepi dan, vpliva ugodno na Maro, da postane veselejša. Pozvoni služkinji ter ji reče, naj zakuri v peči, a ona odide, da napravi jutranjo toaleta.

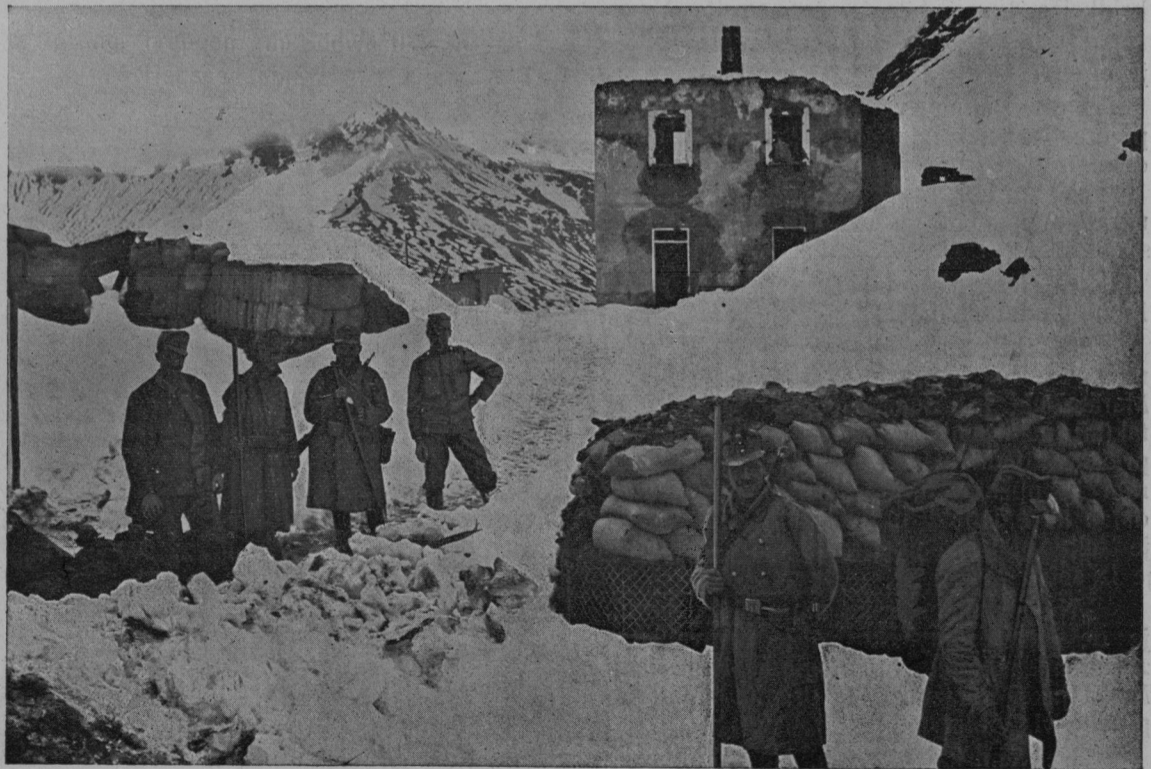
Ob deseti uri pozvoni nekdo pri vходу. Čez nekoliko časa vstopi služkinja s svežim šopkom belih narcis.

Mara vstane hitro s stola.

— Narcise! . . . Kdo je prinesel ta šopek? — popraša vsa začudena.

— Mlad fant.

— Pokliči ga.

S tirolske fronte: Naša patrolja v zasneženi tirolski vasi, ki so ji laški topovi uničili hiše.

— Dal mi je ta naslov.

Mara pograbi hlastno list in prečita; a bilo ni nič drugega, kakor njen naslov.

— Strašno! . . .

— Kje je vaša cvetličarna, fantek?

— Pri mestnem vrtu.

— Dobro. Vrni se, mu reče Mara ter mu da lepo napitnino.

Zamisli se:

— Kdo ji je neki poslal to cvetje?

Mara ga sprejme in pozdravi jako prijazno. Povprašuje ga po vseh podrobnostih. Njena radost je bila nepopisljiva. Povzdiguje šopek ter ga poljubljuje, oči se ji solzé veselja.

— Kako milo! Kako lepo je to od njega! Tako prijetno iznenadenje! Veliko radost mi ja s tem napravil. A kako se naj vam, junak zahvalim, ki ste toliko pripomogli k temu? Recite mojemu možu Asenu, kadar ga vidite, da sem s tem odškodovana od njegove

„Ti napačno razumevaš mojo mater,“ je dejal s čudnim povdarkom ter gledal pri tem lady Rodneyevo in ne svoje žene. „Uverjen sem, da je moja žena zadnja, proti kateri bi bila moja mati hotoma neuljudna, dasi moram priznati, da bi se dalo njeno izražanje včasih drugače razumeti.“ In odvedel je Mono iz sobe.

Lady Rodneyeva je prebledela. V ostalem pa ni bilo opaziti na njenem obrazu

olet, četudi nekoliko nepristopni. Menim, da ste prav tako žrtev te sirene neznanega rodu, kakor vsi mi drugi.“

* * *

V dvorani se je razvil pravcati ples. Vsi so predvsem plesali z Mono.

Tako se je popoldne prijetno završilo. Proti večeru je nehala deževati in do noči

spomin na večer, ko mu je Mona s svojo naglo prisotnostjo duha rešila življenje.

Mona je imela izredno dober dan. Ko je stopila pod polno luč lestence, so nehote vsi utihnili. Celo lady Rodneyeva ni mogla odtrgati pogleda od obraza mlade gospe.

Sluga je javil, da so vozovi pripravljeni. Zavili so se v plašče in šale in kmalu se je vozila družba v luninem svitu po poti v Chetwood.

Ko je Mona stopila v plesno dvorano ter je videla razkošne luči, slišala godbo in vdihavala vonj cvetlic, tedaj jej je mahoma prešel ves strah. Želela je samo, da bi se že sukala v taktu prelestne glasbe.

Takoj pri vstopu jo je prosil za ples gospod, ki jej ga je predstavil sir Nicholas. In z žarečim obrazom ter z utripajočim srcem se je pomešala med veselo množico. Vdajala se je popolnoma čaru muzike, da je pri tem skoro popolnoma pozabila svojega plesalca. Šele ko sta nekoliko obstala, se je ozrla vanj.

„Veseli me, da mi končno vendarle žrtvujete malo pozornosti,“ je rekel nekoliko užaljen.

Pogledala ga je iznova, ter je opazila, da je oni gospod, ki bi jo bil pred kratkim skoraj s svojim konjem podrl na tla, vojvoda Lauerdalski. In pripoznati si je morala, da je bila nekoliko neuljudna do njega.

„Jaz sem se pa toliko trudil, da bi vam bil predstavljen,“ je nadaljeval vojvoda nekoliko otožno. Zdelo se mi je namreč, da tudi vam ne zadošča neceremonijalni način, kako sva se seznanila pred vašimi vrati. Ali ste popolnoma pozabili name?“

„Ne, prav dobro se vas spominjam! O, kako sem bila neuljudna! Poslušala sem samo godbo, ko vas je sir Nicholas predstavljal. To je moje edino opravičilo . . . Ali ne ljubite tudi vi godbe?“ je pristavila.

Iz Newyorka: Pogled iz luke na najvišje hiše milijardarjev, v katerih pa so le pisarne, obrtovalnice, tiskarne, banke in uredništva.

drugih znakov sinove graje, ki je bila tem bridkejša, ker je bila izrečena vpricho Mone.

„Bojim se, da ne marate Mone,“ se je oglasila sedaj Doroty Darlingova.

Lady Rodneyeva se ni mogla nič več premagovati; vstala je in zravnala svoje delo.

„Kako naj maram žensko, ki mi je ugrabila sina in ga uči biti neuljuden do svoje matere?“ je vzkliknila.

„O, lady, kaj takega vendar ni prišlo Moni nikdar na misel.“

„Ne brigam se za to, kaj pride njej na misel, res je pa le, kar sem rekla . . . Maram naj jo! Žensko s tako govorico in takimi manirami! Kako morete kaj takega pričakovati od mene? Vas, Dorothy pa moram le obžalovati, da se izpozabljate tako daleč in sklepate prijateljstvo z osebo, ki je tako globoko pod vami.“ In odšumela je iz sobe.

„Ne razumem, kako more tako govoriti, je dejala Dorothy, ko se je od velikega začudenja nekoliko opomogla. „Meni se zdi Mona jako ljubezniva, in drugim tudi. Kaj pravite vi, Violet?“

„Ne vem, kaj bi rekla. Ne zaljubim se kar na prvi pogled in nimam daru, da bi mogla hitro presojeti ljudi,“ se je umikala Violeta.

„Ampak, ljuba Violet, ali se ne zdi tudi vam, da je lady Rodneyeva krivična tudi do Mone?“

„Da, gotovo se mi zdi to; ali oprošča jo marsikaj. Irska deklica, neznanega rodu vsekakor ni oseba, ki bi jo človek želel za ženo svojemu sinu . . . Pojdimo v dvorano. Rada bi, da še izpopolnimo Monino plesanje.“

„Radi bi, da bi Mona nocoj ugajala?“ je dejala Dorothy. „Prisrčno dobri ste, Vi-

Iz Newyorka: Ista slika z nasprotne strani. Newyork je štel pred 130 leti le 80.000 prebivalcev, danes jih ima že 4 milijone.

je bilo nebo že popolnoma posuto z zvezdami . . .

Mona je stopila v knjižnico, kjer je nameravala gospoda piti čaj, preden se odpelje na bal. Mlada gospa je bila oblečena v krembarveno svilnato obleko, ki se je tesno oprijemala njenega telesa. Okrog vratu je imela ovitih par vrst biserov, levo roko pa je oklepala jako dragocena zapestnica, poročno darilo gospoda Maxwella kot

„Da, zelo. Morda pa pravim to tudi samo zato, da bi me ne smatrali za barbara.“

„O, taki pa niste videti!“

Veselil ga je njen odgovor. Občudoval je njeno živahnost in svežost ter hvalil njeno lepoto. Vsi v dvorani so bili radovedni, kdo je plesalka vojvode, ki se tako živo razgovarja z njim in se šali, kakor da sta že stara znanca. Dame je lomila zavist, gospodje pa so zavidali vojvodo. Mlada,

strani za vse žalosti, ki sem jih pretrpela, odkar je odšel on na vojno. Zares danes bo še praznik za me.

Vojak obljubi Mari, da sporoči njenemu možu, kar mu je naročila, ter ji reče, da se čuti srečnega, da je ravno on bil izbran za ta opravke.

Zanašam se na vašo naklonjenost — reče Mara gostu — in vas prosim, da mi blagovolite storiti eno uslugo.

— Prosim, prosim, gospa pripravljen sem vam ustreči.

— Sirota! — ko to zve, mu boče sledila, vsled velikega žalovanja in boli.

— Kje pa je njegov grob, sestra?

— Glej tam na griču, pod onim mladim drevesom, — reče sestra in s prstom pokaže na dotično mesto.

Pod drevesom stoji lesen križ na sveži gomili z napisom: „Tukaj počiva podpolkovnik Asen Georga, častno umrl zadet od sovražnikove kroglice.“

Nekoliko porumenelih listov je še viselo na drevesu tožno šumeč, trepetajoč ob

— Zopet eden tovariš v večnosti . . . Dragi tovariš! Izročil sem tvoje poslednje darilo, šopek narcis, tvoji nežni družici . . . in prinesel sem ti njeno darilce.

Obile solze mu porose lice . . .

Zavitek položi zraven križa ter odhaja otožen od bratske gomile.

Snaha.

Roman. Angleško spisala Mrs. Hungersdorf.
(Dalje.)

„Če mislite, da povem vse to svoji ženi, se jako motite,“ je odgovoril Geoffrey; „toliko kadila mora zmešati vsako žensko. Ampak veseli me pa vseeno prav zelo, da vam ugaja,“ je nadaljeval.

Gospodje so kadili, Nelly pa je še nadalje pel slavo mladi Geofreyevi ženi.

XV.

Bilo je onega dne, ko se je imel vršiti znameniti bal pri lady Lucy Chetwoodove. Mona je mislila nanj z mešanimi čustvi. Veselila in bala se ga je. Z nekako tesnobo v srcu je pričakovala ure, ko stopi pred vso to odlično gospodo.

Deževalo je ves dan. Zdelo se je, da se nihče posebno dobro ne počuti.

„Nikakih izprehodov nočoj,“ se je jezil gospod Darling, „nikakih kitajskih svetilk, nič sestankov po vrtnih lopah . . . nič!“

„Kaj naj počnemo, človek bi umrl od dolzega časa,“ je zdihovala Doroty.

Končno se jim je porodila srečna misel, da nauče Mono najnovejšega plesa.

„O, da se nismo že tega preje spomnili! je obžalovala Violeta ter hitro pospravila svoje ročno delo.

„Kaj res ne znate nobenih drugih plesov, kakor tiste priproste irske umetnosti? je vprašala lady Rodneyeva porogljivo.

Iz Newyorka: Downton, okraj newyorških najvišjih hiš. Pred 300 leti so prodali Indijanci ves ta svet za 120 K; danes pa velja tukaj 1 m² nad 30.000 K.

— Prosim vas, da lnesete darilce mojemu možu z božičnega drevesa.

— Z velikim veseljem.

— A kdaj odidete?

— Čez dva — tri dni.

Mara pripravi mali zavitek, ter ga izroči vojaku.

* * *

Po nekaj dneh za tem, se vrne vojak nazaj v Lozengrad.

Prva skrb mu je, da poišče tovariša in da mu izroči zavitek, poslan od žene.

Gre v bolnico, kjer je ležal Asen ranjen, v prsa, od sovražnikove kroglice zadet. Prosil ga je bil pri odhodu, da za nobeno ceno ne sme povedati ženi, da je ranjen. On ne želi, da bi se žena prastrašila, saj je samo lahko ranjen in upa, da skoro ozdravi, potem se pa zopet vrne pred četaldžo. Naročil mu je, naj ženi reče, da ima posla v Lozengradu. Ta je vse točno izvršil, kakor mu je Asen naročil, a sedaj prihaja, da mu izroči, kar mu žena pošilja.

Koliko se začudi, ko vidi na njegovem mestu drugega ranjenca.

A Asena ni nikjer. Prišla je usmiljenka.

— Koga iščete? — ga vpraša.

— Podpolkovnika Asena.

Sestra žalostno zmaje z glavo in pravi:

— Ta ni mogel preboleti rane.

— Kaj pravite, sestra? vpraša plašno vojak.

— Bog mu daj mir in pokoj! Dober človek je bil . . .

— Kaj je že zdrav? Tedaj mu rana ni bila nevarna.

— Shujšalo se mu je, in na božič jutraj je izročil Bogu svojo dušo.

— Bodi mu Bog milostljiv! reče vojak, ter pogleda žalostno zavitek, katerega mu je prinesel od žene.

Iz Newyorka: 5. Avenue in Broodway, ki sta glavni cesti, središče bogastva, razkošja in sedež dolarskih kraljev in princes.

zimskem vetru. Vojak poklekne na gomilo ter moli iskreno za brata, padlega za svobodo domovine.

Decembersko solnce osvetljuje njegov grob, ter ga objema s svojimi žarki, kakor da bi mu podajalo zadnji poljub — namesto žene.

Vojak s kapo v roki se pokriža in šepeta:

„Ne, še nikoli v življenju nisem bila na nikakem balu,“ je odgovorila Mona odkrito.

Prestrašila se je neprijaznega tona svoje tašče in je kakor nehote stopila k Geofreyu, katerega se je otroško proseče oprijela. Geoffrey jej je stisnil roko in jo nato poljubil. Nagubančil je čelo, in na njegovem sicer prijaznem obrazu se je pojavil resen izraz, ki ga je podedoval po svojem očetu.

lepa Irka je bila nedvomno kraljica bala — in to se je pokazalo že prvi četrti ure.

„Malcolm, kdo je bila dražestna mlada dama, ki si pravkar plesal ž njo?“ je vprašala mati vojvodo, ko se je po končanem plesu vrnil k njej.

„To je mlada gospa Rodneyeva. Krasna je.“

„Da, res.“

Vojvodinja se je okrenila k lady Rodneyevi, ki je sedela blizu nje in je gledala hladno in ponosno predse. „Čestitam vam,“ je dejala prisrčno; kako ljubezniv obrazek ima. Gotovo vas zelo veseli, da ste dobili tako lepo snaho.“

„Kako ljubeznivi ste,“ je samo odgovorila lady ter povsila oči.

„Res žal, da sva se doslej vedno izgrešili; upam, da me nocoj seznanite ž njo.“

V tem hipu se je Mona smehljaje približala. Sedaj tašči ni preostajalo drugega, kakor da je morala predstaviti svojo snaho. Vojvodinja je segla Moni v roko ter jej rekla par prijaznih besed. Bili so v nekaki predsobi, ki jo je samo velik zastor ločil od plesne dvorane. Poleg so bili še mlada lady Chetwoodova, sir Guy in nekateri drugi gosti.

„Darovati mi morate še en ples, gospa Rodneyeva, preden bo vaša karta docela izpolnjena,“ je zaprosil mladi vojvoda Mono.

„Prav rada, toda klicati me ne smete gospa Rodneyeva, jaz sem samo gospa Geoffreyeva.“

Nastala je smrtna tišina. Lady Rodneyeva, ki ni slutila nič dobrega, je dvignila glavo.

Iz Newyorka: Kip Svobode, nad 90 m visok, stoječ v newyorški luki. Kip je obenem najvišji svetilnik na svetu.

„Ali zakaj pa ne?“ je vprašal vojvoda smehljaje. „Saj ni vendar nobene druge gospe Rodneyeve, kaj ne?“

„Sedaj ne, a bode, ko se oženi kapitan Rodney. Lady Rodneyeva pravi, da nimam pravice do tega priimka. Jaz sem samo

gospa Geoffreyeva.“ Mona je govorila to popolnoma naravno, smehljaje, nalahno zardela, kakor človek, ki je vaju vedno govoriti tako, kakor misli. Niti sence škodoželjnosti ni bilo v njenih milih očeh ali okrog usten.

Lady Chetwoodova se je zazrla najprej v svojo pahljačo, potem v svojega moža. Vojvodinja pa je resno pogledala lady Rodneyevo. Ali je bila njena stara prijateljica sovražna tej mladi gospé? Ali je že morala občutiti njeno vladeželjno naravo, ki je bila njena najhujša napaka? Toda rekla ni ničesar, marveč je samo potegnila svojo obleko k sebi in povabila Mono, naj prisede.

Mlada gospa se je odzvala vabilu. Prav nič se ni bala prijazne odlične dame, ki se jej je kazala tako dobrohotno, in začela je povsem naravno in veselo kramljati ž njo.

Ko pa je vojvodinja videla, da odklanja Mona ples za plesom, je vprašala: „Zakaj ne plešete?“

„Ker mi . . .“ zardela je . . . „ker še nimam dovolj vaje. Naučila sem se namreč šele danes plesati okrogle plese, pa mislim, da bi ne znala z vsakim gospodom plesati.“

„Saj ste vendar plesali z mojim sinom!“

„Njega se nisem bala. Prijazne oči ima, in zelo je podoben vam.“

Vojvodinja se je nasmehnila. „Da, res. Toda tako živahen otrok, kot ste vi, ne sme mirno sedeti. Mnogo morate plesati.“

„To že še pride,“ je odvrnila Mona veselo. „Geoffrey mi je obetal, da me nauči vse plese.“

Iz Newyorka: Ogromna, nad 20 nadstropna hiša Fuller Bildung v Madisor Square, imenovan „likalnik“.

Iz Newyorka: „City College“, mestna šola in druge visoke hiše sredi mesta.

„Ko bi bila jaz Geoffrey, bi raje ne storila tega,“ je dejala vojvodinja pomenljivo.

„Zakaj ne? Ali menite, da bi bilo preveč truda zanj? Tega se ne boji Geoffrey, ako ve, da mi napravi veselje.“

Nedolžni odgovor je osramotil vojvodinjo. „Gotovo jih ni mnogo, ki bi se ne hoteli truditi zaradi vas,“ je rekla toplo. „Morda pa sploh ne plešete zelo radi?“

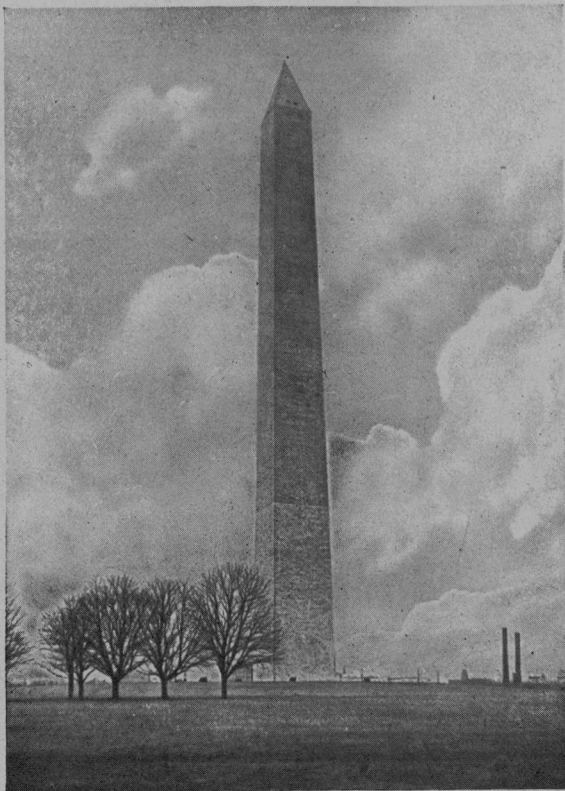
„O, pač, vsaj sedaj. Seveda, mogoče me ne bo veselilo več, ko dosežem vašo starost.“

Bila je to velika pogreška zoper etiketo. Lady Rodneyeva, ki je vse slišala, je skremžila obraz, kakor da je pregriznila pelin. Vojvodinja pa se je naslonila v stolu nazaj ter se je veselo zasmejala.

Mona jo je vprašujoče in zamišljeno pogledala. „Kaj pa sem dejala? ... Smejete se, dasi nisem hotela napraviti dovtipa. Ali sem rekla kaj napačnega?“

„Povedali ste samo to, kar v resnici čutite,“ je odgovorila svitlost, „k čemur vam samo čestitam. Taka naravnost danes ni priljubljena; jaz pa ljubim vse, kar je naravno, ker naletimo na to redkokdaj, kakor da je kamen modrijanov. Rekli ste samo to, kar mi zrcalo vsak dan pripoveduje: da nisem več tako mlada, kakor sem bila nekdaj, da sem videti poleg mladih in lepih gospej kakoršna ste vi, že prav stara.“

„Jaz da bi bila rekla vse to?“ je vprašala gospa Geofreyeva začudena. „Prav gotovo se motite. Stari ljudje imajo gube in govore povsem drugače kot vi. Dokler človek tako dobro izgleda, ni star.“

Iz Newyorka: Washingtonov obelisk, narodni spomenik američanski.

Monin mali kompliment se je glasil ljubeznivo in neprisljeno, njene oči so zrle resno in prepričevalno. Vojvodinja se je zdela Moni res lepa, ker je bila ž njo dobra in prijazna.

Njena svitlost je bila jako dobre volje.

Baš davi je bila opazila vkljub veliki skrbnosti svoje hišne okrog svojih ust sumljivo potezo, ki je govorila o slovesu od mladosti. Sedaj je bila vesela, da je našla nekoga, ki tega ni opazil.

„Na Irskem pač niste zahajali dosti v družbo?“ je vprašala, ker se jej je zdelo primerno, da premeni snov pogovora.

„Ne, ondi ni bilo mnogo družbe, ki bi jo mogla posečati,“ je odgovorila Mona odkrito. „Ko sem bila v Dublinu pri teti Anastaziji, sem štela petnajst let. Teta Anastazija je napravila partijo,“ — je pristavila zaupljivo — „ki se je zdela vsej naši rodbini jako odlična.“ — Lady Rodneyeva je stisnila zobe in se je skoraj onesvestila. — „Omožila se je s profesorjem s Trinity-Collega; ampak zdi se mi, da ni bil posebno dober do nje. Pa je bila tudi res presmešna! Če mislim nanjo, se moram še vedno smejati. Morali bi jo videti v kodrasti lasulji in kako je potresala z glavo!“

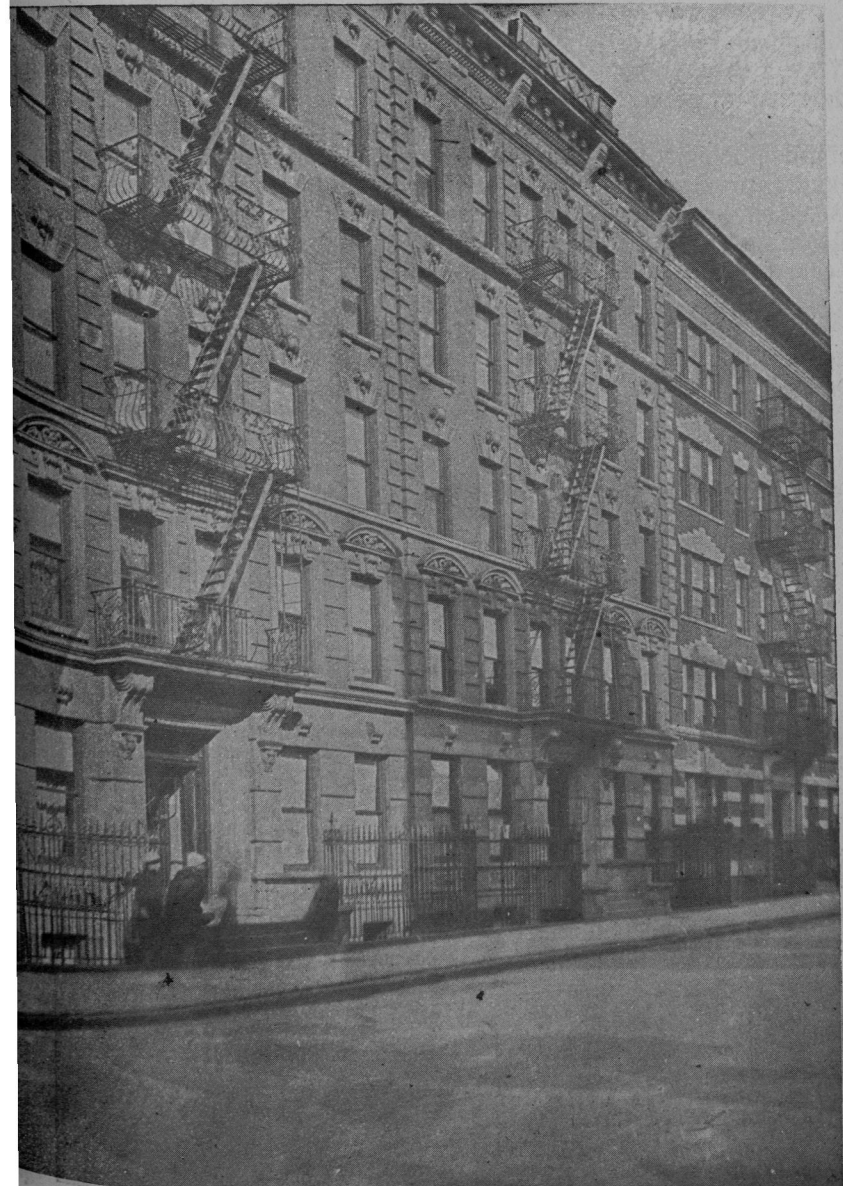
Mona se je naslonila v stolu nazaj in se zvonko zasmejala.

„Res škoda, da je ne poznam,“ je pripomnila vojvodinja dobrohotno.

„Sicer pa ni bilo na vsem njenem telesu niti sledu življenja. Dostojanstvena je bila kakor kak Angl... Španec, sem hotela reči — saj ti so tudi dostojanstveni, kaj ne? Prav nikoli se ni šalila. Sama pa je bila nadvse komična.“

(Dalje prih.)

Poravnajte naročnino!

Iz Newyorka: V vseh hišah imajo lifte (elevatorje), s katerimi se dvigajo prebivalci v višja nadstropja. Zaradi varnosti so na zunanji strani med balkoni tudi lestve.

Iz Newyorka: Največji hotel sveta „Biltmore Hotel“, ki je last milijardarja Vanderbilta. Pod hotelom sta plinarna in elektrarna. Hotel je razkošno opremljen.

Iz Newyorka: Veliko kolodvorsko poslopje pennsylvanske železnice.

New York.

Okoli 420 let je minilo, odkar je stopila noga prvega Evropejca na tla Novega sveta — Amerike. Pred skoraj poltisočletjem so v dobi 1492—1520 Krištof Kolumbus, Magelhaens, Balboa Almagro, Vasco da Gama, Amerigo Vespucci i. dr. odkrili neznane zemlje, polne prirodnih bogastev in krasot, ki pa so šele po dolgih desetletjih postajale sposobne za sprejem in nadaljni razvoj evropske kulture.

Šele polagoma so se začele staviti trajne naselbine, graditi vasi in ceste, zidati mesta. Treba je bilo mnogo bojev z divjimi domačini in s še bolj divjo naravo, prestati je bilo mnogo medsebojnega klanja med doseljenci, miniti so morale cele dobe prevratov in vojn, predno so se ustalile sedanje razmere. Razcepljene in sovražne države so se združile v severne in južne Zedinjene države, ki pa vse družita v enoto ideji svobode in demokratstva.

Ni vse niti v Ameriki vzorno, in niti ondi se ne cedita med in mleko; tudi tam vladajo beda, skrbi in trpljenje poleg lahkomiselnega razkošja in krutega bogataštva. Izkoriščanje in zlorabljanje revnih talentov ni nikjer večje kot v Ameriki, in denar je najbolj v Ameriki vladar. Toda Amerika ima pred Evropo tudi svoje velike prednosti, ki so nam še zagonetke in ideal.

Središče amerikanizma pa je New York (izgovori Njujork!), ki je danes drugo največje mesto na svetu.

L. 1609 je Anglež Hudson, ki je služil Holandcem, odkril skupino otokov, med katerimi se je največji zval Mahathan in je ležal ob nabrežju Severne Amerike. L. 1626 je bilo to nabrežje z otoki vred od Indijancev odkupljeno za ceno 24 dolarjev (približno 120 K). Tu je nastala naselbina Novi Amsterdam, današnji New York. To poslednje ime je dobilo novo mesto šele l. 1664 po vojvodi iz Yorka. Pred 130 leti je imelo mesto le 80.000 prebivalcev, danes jih ima okoli 4 milijone. Downton, kjer stoje danes najvišje hiše na svetu, je baš ona mestna četrt, ki je bila odkupljena od Indijancev spočetka 17. veka. Danes je ondi zemljišče vredno že 4 milijarde dolarjev ali nad 20 milijard kron, tako da je vreden vsak m² newyorskih tal 10.000—30.000 K.

Pristan newyorski, ki je med najlepšimi na zemlji, sprejme vase vsako leto okoli 10.000 ladij in parobrodov.

Svetilnik v tej luki je obenem ogromna soha Svobode. Kip sam je 46 m, podstavek pa 47 m visok. Postavili so ga l. 1886 po načrti kiparja Bartholdija. V dvignjeni desnici Svobode pod bakljo je razgledna sobica za tujce. Skozi ves svetilnik vodijo stopnice do vrha baklje.

Impozanten je tudi 1825 m dolgi, 26 m široki most, ki veže New York z Broklynom in je veljal 13 milijonov dolarjev ali petkrat toliko kron.

Visoke hiše, takozvani „nebotičniki“, so se razvile zaradi pomanjkanja prostora in silne cene stavbnih zemljišč. Kjer je razvita obrt in trgovina, se stavijo povsod visoke hiše, ki obsegajo v sebi cele tovarne. Od l. 1776 se je ameriško stavbarstvo zelo razvilo, a ne da bi imelo kak poseben značaj, ga vendar vsakdo spozna po njegovi smelosti in enoličnosti. Vse dele hiš izdelu-

jejo tovarne hitro in primerno ceneno ter se more najvišja hiša kar naglo sestaviti iz železja, betona, stebrov, stopnic, oken, duri in liftov (dvigal). Vse dele moreš že gotove kupiti na skladišču; treba je le, da ti inženjer te dele pravilno in po tvoji želji sestavi, zbijе in zlije. Zato rastejo v Ameriki hiše res hitro kakor gobe iz tal; isto tako hitro pa jih podirajo, predstavljajo ali celo kar cele naenkrat prevažajo. Seveda je treba za tako hišo že več milijonov.

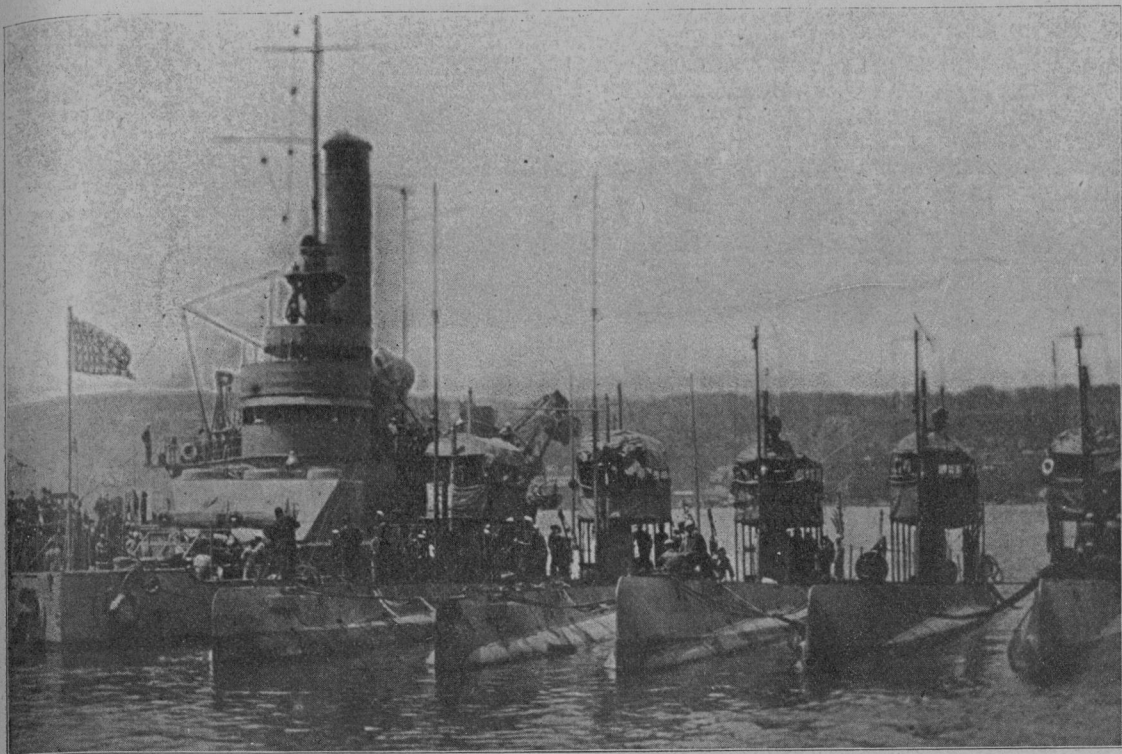
Notranjost ameriških stanovanjskih hiš je urejena zelo praktično, malo sob ima dosti prostora. Stanovanja leže v 10 do 12. nadstropju, kamor se človek seveda le vozi. V vseh hišah so namreč električna lepa in varna dvigala (lifti). Vrh tega vodi iz vsakega nadstropja navzdol na ulico še železna lestva za slučaj kakšne nesreče, požara a. p. Da se s tem pokvari lice arhitekture, praktičnih Američanov ne ženira. Sploh je zunanost hiš Američanom čisto brez važnosti, ker glavno jim je, da je hišina notranjost komodna in v vsakem ozirju ugodna.

Hoteli so seveda različni. V glavnih hotelih vladajo razkošje, zlato, srebro, bron, marmor. Veliki hoteli v Downtonu imajo lastne strojnice, plinarne in elektrarne pod zemljo in pod tlakom. Da so najlepši hoteli last milijardarjev, Astorov, Vanderbilto, Gouldov i. dr., ni treba pripovedovati. Vanderbiltov hotel „Biltmore“ ima 20 nadstropij. V „St. Regis Hotelu“ so veljale le peči 550.000 dolarjev. Za lastne godbe izdajajo posamezni hoteli do 70.000 dolarjev na leto.

Okraj „nebotičnikov“ je vreden okoli 2 biljona dolarjev in leži na južnem delu Manhatana; obsega okoli 720 trgovskih domov, ki so vsi nastali šele tekom poslednjih 25 let. Največji domi med njimi imajo 30 do 56 nadstropij, drugi 20 do 26, tretji 11 do 19 ter najnižji še vedno 12 do 14 nadstropij. V zadnjih letih pa so se baje zgradili še višji domi! — Seveda niso zidani iz kamena ali opeke, nego so pravzaprav le železna ogrodja, zalita s cementom. Domi z nad 17 nadstropij sploh ne smejo imeti v sebi nič lesa. Sloga nimajo nikakega, nego so slični zabojem ali škatljam ali pa imajo na vsakih 4 do 10 nadstropij drugačen slog. Da je Evropejcu zelo tesno, če vzplava v trenutku do 30 nadstropja, je razumljivo. Dvigala — elevatorji ali po naše

Iz Newyorka: Javna knjižnica in čitalnica. Tako knjižnico ima vsako večje mesto Zedinjenih držav ter ima vstop za nezatno vstopnino vsak človek.

Zedinjene države: Ameriški podmorski čolni v newyorškem pristanu, pripravljene na boj proti nemškim podmorskim čolnom.

liffi — so po vseh hišah, v nekaterih jih imajo do 30 in še več. Navadno veže en elevator le 10 nadstropij. Nato je treba prenesti ter se dvigniti zopet za 10 etaž, nato iznova prenesti, dokler nisi doma.

Seveda ljudje redko zapuščajo svoja stanovanja. Vse, hrano pijačo, časopise i. dr. dobe vselej točno ob določeni uri v svojo sobo. Ko si pojedel in popil položiš posodo zopet na dvigalo in — za enkrat si odpravljen. Račun se plačuje na pol meseca ali na mesec.

Javne knjižnice so podobne cerkvam. Vstop je prost in vsakdo si more izbrati knjigo ali časopis po svojem okusu. Toda ne po seznamu, nego po tablah in navodilih. Ko odhaja s knjigo, odda svojo vizitnico z naslovom, in le od njegove časti je odvisno, ali knjigo vrne ali ne. Pravi Američan ima čast, zato vse pošteno vrne.

Otok Manhattan ima obliko jezиковo, zato se je razvil na njem New York bolj na dolgo kot na široko. Ulice se križajo večinoma v pravih kotih; nekatere so do 5 km dolge. Najživahnejša trgovska ulica je Broadway (izgovori Broduej!), po kateri gre v vsaki uri do 20.000 oseb. Je 5 km dolga in 26 m široka ter teče na obeh njenih straneh tramvaj.

Okraj milijardarjev in denarnih kraljev je tkzv. „5 Avenue.“ Centralni park je krasen in velikanski, 24 km dolg in 1 km širok. Ulice so skoraj vse imenovane s številkami. V New York se tekem enega leta zvozi več blaga, kakor ga izvozi v isti dobi vsa naša država skupaj. Tako se živi v New Yorku.

Mirovno vprašanje.

Nekaj dni so prijahala poročila, da je večina ruskega delavstva za takojšen mir in tudi velik del vojaštva je baje odločno izražal željo po sklepu miru. Toda angleški in francoski socialistični voditelji, ki so prišli na Rusko agitirat za nadaljevanje vojne so se baje prepričali, da je le manjšina ruskega delavstva za takojšen mir, ogromna večina ruskega delavstva pa za nadaljevanje vojne dotlej, da se razbije pruski militarizem. Na

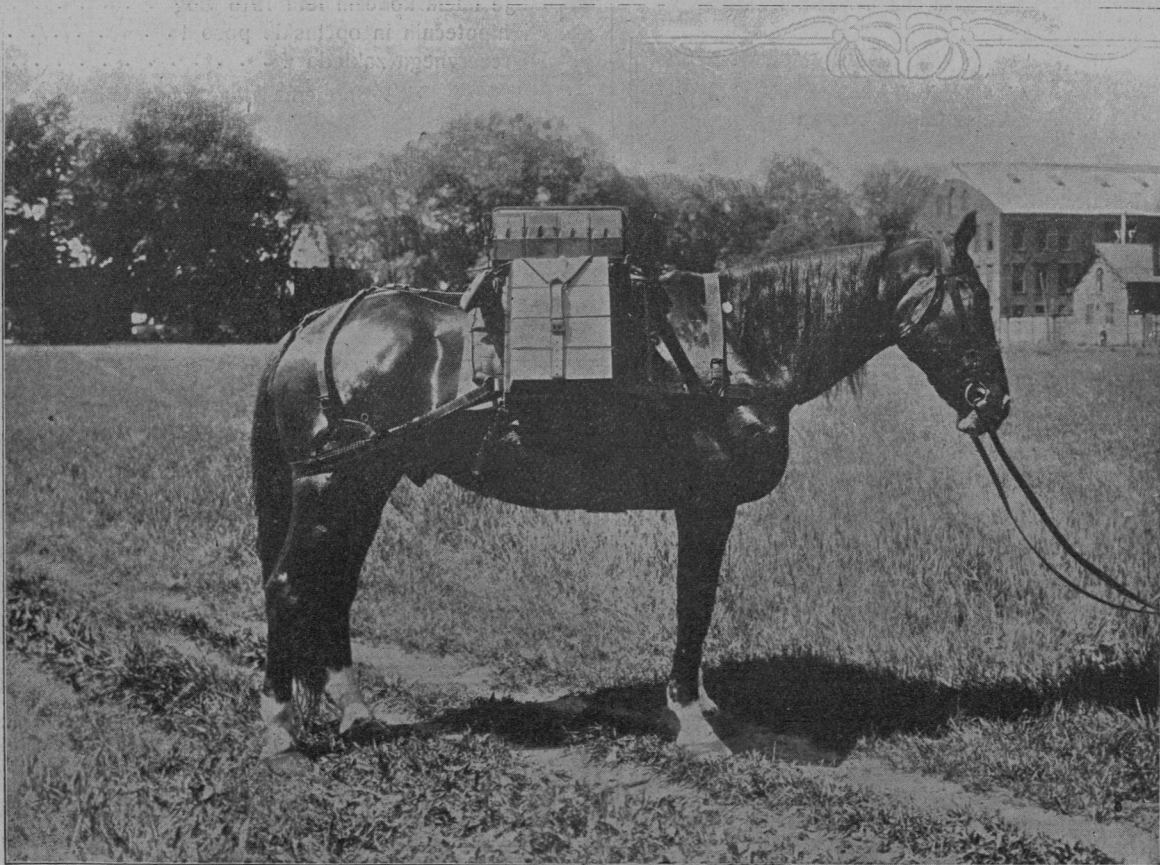
Ruskem je torej v delavstvu podobno razmerje kakor na Nemškem. Večina nemške socialne demokracije, takozvani socialni patrijotje so glede zunanje politike, vojne in vojnih ciljev bistveno složni z nemškimi meščanskimi strankami in le majhna manjšina nemške socialne demokracije, ki je stopila iz večine in dela v parlamentu vladi najradikalnejšo opozicijo, le ta manjšina je absolutno za mir.

Tedenski pregled.

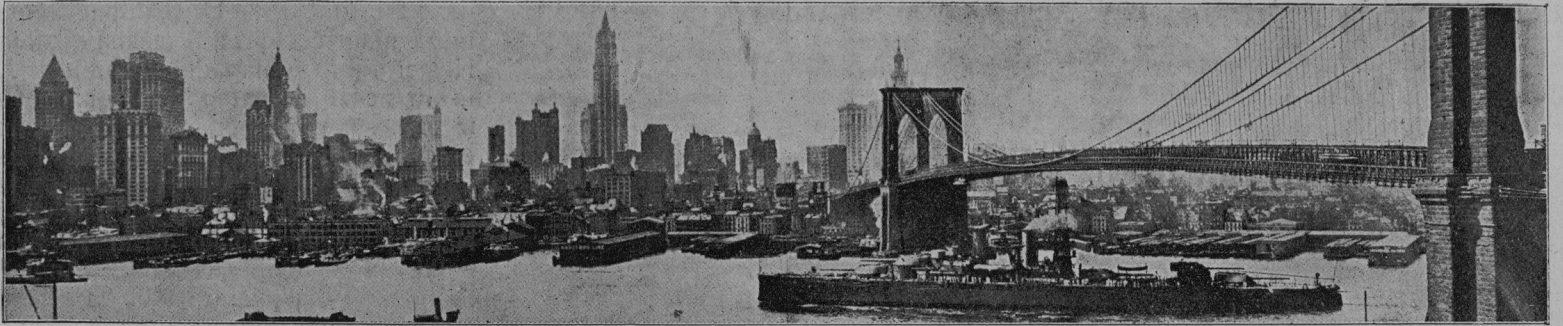
Vojna. Bitki okoli Arrasa in okoli Remša se vršita z nezmanjšano ljutostjo dalje. Angleži in Francozi nadaljujejo svojo silno ofenzivo skoraj brez odmora, in vsak dan

poročajo brzjaviti, da grmi na tisoče topov, da naskakujejo tanki (oklopni avtomobili) in za njimi čete proti nemškim postojankam. Nemci odbijajo napade kakor levi, Angleži in Francozi neznatno napredujejo, a njih izgube so v primeri z malenkostnim napredovanjem in s pridobljenim ozemljem ogromne. Tudi Nemci trpe ter so izgubili nekaj tisočev vojakov in večje število topov. Največje izgube imajo ruski in avstralski polki, ki se bore na strani Angležev in Francozov. Upajo pa, da bo ta bitka v resnici poslednja odločilna bitka. Zato je še ne bo tako hitro konec. Baje so Francozi in Angleži že doslej izgubili četrto milijona mož. Poroča se, da misli nastopiti zdaj še belgijska armada v odseku Dixmuiden na Flandrskem ozemlju.

Rusko vojaštvo in delavstvo v Petrogradu se je izreklo proti posebnemu miru z Nemčijo ter za nadaljevanje vojne. Vendar se vrše mirovna posvetovanja mednarodnih socialistov v Štokholmu ter v Washingtonu. Vesti o novih nemirih na Ruskem so bile brez podlage, dasi ima sedanja vlada mnogo nasprotnikov. Vendar se je celo justični minister Kerenskij te dni izrekel za vojno in proti pruskemu militarizmu. Na Nemškem glede mirovnih pogojev ni edinosti med socialnodemokratskimi in meščanskimi strankami. Listi pa naglašajo tudi, da niti med nemško in našo državo glede Rusije ne more obstajati popolna skladnost glede mirovnih pogojev, ker Nemčija brez odškodnine ne sklene miru. Skratka: do miru poteče vendarle še mnogo vode in — krvi. Antanta hoče na vseh frontah začeti nove boje. Na makedonski fronti med Vardarjem in Dojranskim jezerom imajo Bolgari z Angleži že hude borbe; na rumunski fronti je še mirno, a Lahi se pripravljajo na deseto svojo ofenzivo. Tudi ruska fronta je oživela ter se je začel boj s topovi na vsej dolgi ruski črti od Rige preko Poljske do Galicije in dalje do Karpatov. Velika pomladanska ofenziva združenih sovražnikov se menda res začinja, a Nemčija in Avstro-Ogrska sta pripravljene in se ne bojita.

Amerikanska iznajdba: Strojna puška s strelivom vred zložena in natovorjena na konja. Takih oprem je dala „nevtralna“ Amerika več tisoč našim sovražnikom.

Newyork z morske strani. Spredej na desni bojna ladja „Texas.“

Razne vesti.

Vojaško pismo. Sprejeli smo sledeče pismo: Iz bojišča 12. aprila 1917. Cenjeno uredništvo! Sporočam Vam, da Vaš list „Tedenske Slike“ prav redno dobivam, in nam na bojišču zelo dopadejo. Zato hočem biti vedno Vaš naročnik. Danes Vam pošiljam zopet naročnino, da se mi list ne ustavi, kar bi mi bilo jako žal. „Tedenske Slike“ priporočam vsem Slovencem na bojišču. Torej dragi domači, kar je vas v ljubi domovini, naročite svojim svojcem „Tedenske Slike“ kar jih je na bojišču, ker s tem jim naredite veliko veselje. Obenem pa pošilja vsem Slovencem in Slovenkam ter vsem slovenskim vojakom na bojišču in naročnikom „Tedenskih Slik“ priske pozdrave Valentin Kadunc, doma iz Ljubljane.

Sklicanje ustavodajnega zbora na Ruskem. Petrogradska brzajavna agentura: Kongres delavskih in vojaških zastopnikov cele Rusije je po kratkem posvetovanju sprejel poročilo o ustavodajnem zastopu, sloneče na naslednjih načelih: Zborovanje

naj bo čim prej mogoče sklicano na podlagi splošne volilne pravice v Petrograd. Volitev se udeleči armadna komisija in vse prebivalstvo, vendar bo aktivna armada oddala svoj posebni glas. Ženske imajo enako volilno pravico, kakor moški. Volilno pravico ima vsakdo, kdor je 20 let star. Volitev za ustavodajno zastopstvo bodo nadzorovali sveti delavskih in vojaških zastopnikov. Ustavodajno zborovanje bo določilo temelje političnega režima na Ruskem ter pretreslo v prvi vrsti agrarno vprašanje, dalje delavsko zakonodajstvo, oziroma je revidiralo, potem narodnostno vprašanje, vprašanje o organizaciji lokalne samouprave in končno vsa vprašanja mednarodnega značaja.

300 milijonov za preživljanje revnim slojem je vsled najvišje želje odločila dunajska vlada. Na Kranjsko odpade 1 milijon 200.000 K. Ljubljanski župan se je zavzel, naj dobi polovico te vsote Ljubljana. Podpora bi dobili popolnoma revni sloji in uradništvo.

Volilci in volilke na Angleškem. „Times“ govori o nekem članku o volilni pra-

vici za ženske in pravi, da bi dobile ženske večino v parlamentu, ker bi bilo 12,999.500 volilk, volilcev pa samo 10,807.000.

(Vsaka bolečina) na vsakem mestu trupla se da odpraviti, ako zvišamo na bolečem mestu cirkulacijo krvi in pomirimo živce, te nositelje bolečin. Oboje dosežemo z dobro učinkujočim, bolečine odpravljajočim obdrgnjenjem s Fellerjevim od mnogih zdravnikov priporočenim rastlinskim esencnim fluidom z znamko „Elsa-fluid“. Take masaže, kakor tudi lahko obdrgnjenje in umivanje s Fellerjevim „Elsa-fluidom“ so za boleča mesta trupla oproščujoče blagodejnosti. Čutimo naravnost, kako doteka v z „Elsa-fluidom“ obdrgnjeno mesto sveža kri, kako se od bolečin razburjeni živci osvežijo in pomirijo. Kdor rabi „Elsa-fluid“, stori najboljšo, kar zamore storiti v odpravo bolečin v truplu in udih. Predvojne cene 12 steklenic tega dobrega sredstva za odpravo bolečin stane franko 6 kron. Naroči se jih edino pristne od lekarnarja E. V. Feller, Stubica, Elsa-trg št. 280 (Hrvatsko). Priporoča se naročiti obenem tudi Fellerjeve milo odvajajoče Rhabarbara-kroglice z znamko „Elsa-kroglice“, 6 škatlic za 4 K 40 vin. franko. Ta dva izborna domača sredstva tvorita skupaj malo domačo lekarno, ki bi jo naj imela vsaka družina. Tiste, ki vedo, kako zamorejo kurja očesa življenje kvariti, opozarjali bi na Fellerjev turistovski flajšter. Cena 1 in 2 K. (ee)

≡ Zamaške ≡

nove in stare, kupi vsako množino tvrdka
Ljubljanska industrija probkovih zamaškov
JELAČIN & KO. LJUBLJANA

Velezanimivi roman

„Spijonova usoda“

stane broširan po knjigarnah
in v našem upravnistvu Izvod
K 2.50, po pošti 20 vin. več;
za naročnike „Tedenskih Slik“
pa stane s poštnino samo 2 K.

„Spijonova usoda“ je naslov velezanimivemu detektivskemu romanu. Dejanje se vrši na Dunaju, na Primorskem, v Trstu, na Goriškem, na južnem Tirolskem, v Benetkah in v Turinu. Roman „Spijonova usoda“ kaže kakih spletk se poslužuje vohunstvo, kako pretkani, a tudi predrzni in nevarni so vohuni.

Roman „Spijonova usoda“ je roman italijanskega oficirja, sina uglednega patricija v Benetkah, ki se je posvetil špijonazi v prid Italiji zoper Avstrijo.

Roman „Spijonova usoda“ je prav posebno zanimiv in pomemben za Slovence, ker se vrši deloma na slovenskih tleh in ker se tiče vohunstvo naše ožje domovine.

Ta roman naj bi čital vsakdo. Naročite s ga, naročite ga pa tudi vojakom, da jim ga pošljemo. S tem jim napravite veliko veselje, ker dobre, zanimive knjige je vsakdo vesel. Naročite takoj!

Največja slovenska hranilnica:

Mestna hranilnica ljubljanska

Ljubljana, Prešernova ulica št. 3

je imela koncem leta 1916 vlog K 55,000.000.—,
hipotečnih in občinskih posojil „ 30,600.000.—,
rezervnega zaklada „ 1,500.000.—.

Sprejema vloge vsak delavnik **4%** večje in nestalne vloge
in jih obrestuje najvišje po pa po dogovoru.

Hranilnica je **pupilarno varna** in stoji pod kontrolo **c. kr. deželne vlade.**

Za varčevanje ima vpeljane **lične domače hranilnike.**

Posoja na zemljišča in poslopja na Kranjskem proti 5%, izven Kranjske pa proti 5 1/4%
obrestim in proti najmanj 1% oziroma 3/4% odplačevanju na dolg.

V podpiranje trgovcev in obrtnikov ima ustanovljeno **Kreditno društvo.**

Zahtevajte
slovenski
cenik

Dostavitev takoj!

Naslov
za pisma
Ljubljana,
sv. Petra nas. 7

Brez pomiselka so

JOS. PETELINCA
šivalni stroji najlepša in času najprimernejša
priložnostna darila.

Ti stroji znamke „Gritzner“ in „Afrana“ so najboljši sedajnosti, šivajo, vežejo, (stikajo), krpajo (mašljajo) perilo in nogavice, ter imajo **10 letno garancijo krogličnen brezšumen tek** ter biserni ubod. Vedno v zalogi priproste in luxus opreme, ter stroji vseh sistemov. Pouk brezplačen.

Čim preje kupiš ceneje kupiš - dobro le pri

JOS. PETELINCA

LJUBLJANA, sv. Petra nasip 7 blizu frančiškanskega mostu, levo 3. hiša ob vodi.

Podaljšaj svoje življenje!

Mogoče je življenje si podaljšati, bolezni preprečiti, bolnike ozdraviti, slabotne ojačiti, omahljive otrditi in nesrečnike osrečiti.

Kaj je za vsako boleznijo?

Oslabljenje živčevja, potrlost, izgube dragih prijateljev ali svojcev, razočaranja, bojazen pred boleznijo, napačen način življenja in mnogo drugih vzrokov.

Veselo srce

je najboljši zdravnik! Je sredstvo, ki Te pripelje k veselju, ki Te oživlja, Te napolni z novimi upi, in to sredstvo se Ti pokaže v pismu, katerega dobi vsakdo, kedor ponj piše, takoj in

popolnoma zastoj!

V tej mali ročni knjižici se raztolmači, kako se da v kratki dobi in brez motenja v poklicu nadomestiti moč živcev in mišic, kako se zboljšajo in odstranijo utrujenost, raztresenost, slab spomin, nevolja do dela in nebroj drugih bolezenskih prikazni. Zahtevajte to pisanje, prineslo Vam bo nadebudne ure.

Naslov:

Ernst Orsech, Berlin S. W. Markgrafenstrasse 63. odd. 499.

IVAN JAX in SIN

Ljubljana, Dunajska cesta 17

priporoča svojo bogato zalogo

šivalnih strojev, koles, pisalnih strojev in :: strojev za pletenje (Strickmaschinen) ::

Brezplačen pouk v velenju
Tovarna v Lincu ustanovlj. 1867.

Zahtevajte cenik, ki ga dobite brezplačno in poštne prosto.

Solnčne pege

kakor tudi rudeče lise na obrazu in na nosu, priščeki, mozoli, gube in vela koža zginejo zajamčeno po stari izkušeni dr.-ja A. Rix-a pasti pompadour. Popolnoma neškodljivo. Poskušnje K 1-- velika škatlja K 3-30. Dr.-ja A. Rix-a biserno mleko, tekoči puder, roza, bel in naravno žolt, 1 steklenica K 3-30.

Pošije diskretno dr. A. Rix. kosm. laboratorij, Dunaj IX. Lakierergasse 6/0.

Zaloga v Ljubljani: parf. A. Kanc in drogerija „Adrija“; v Mariboru: Schutzengel Apoth.; Apoth. Mariahilf, u. Parf. Wolfram.

Priporoča se

:: umetna knjigoveznica ::

IVAN JAKOPIČ

::: LJUBLJANA. :::

Modistka

MINKA HORVAT

Ljubljana, Stari trg 21

priporoča cenjenim damam svojo zelo povečano zalogo damskih slamnikov in otroških čepic.

Popravila najfineje in najceneje.

Dr. PALÓCZ sanitetni profesor, nekdanji bolniški specialni zdravnik,

Budapest, IV., Károly-körút št. 2

je vsled svoje dolgoletne, ogromne specialne prakse brezpogojno zmožen diagnosticirati in zdraviti skrite in spolne bolezni pri gospodih in damah. Ordinira ob delavnikih od 10-12 dopoldne in od 3-5 popoldne. Komur ni mogoče priti osebno, se mu da radovoljno brezplačno pojasniti, kako se bolezen doma temeljito ozdravi. (Priložite znamke za odgovor).

Potrdila istovetnosti

izvršene po najnovšem predpisu dobe občine v tiskarni Drag. Hribarja v Ljubljani, Dunajska c. 9

Stari „SLOVANA“ letniki

:: :: Dobijo se še celotni letniki „SLOVANA“ I. od 1906 do 1916 vsak po 12 K.

Knjižnice in prijatelji dobre ilustrirane knjige naročite, do kler je še kaj zaloge!

==== Oskrbimo tudi vezavo. ====

Srbečica, hraste, izpuščaji in lišaji

so zla, katerih zdravljenje zahteva veliko previdnost. Absolutno zanesljivo sredstvo zoper te je PARATOL — domače zdravilo. Ne umaže, je brez duha, zato tudi čez dan uporabimo. Veliki lonček 3 K, dvojni lonček 5-50 K. PARATOL sipni prašek varuje občutljivo kožo. Škatljica 2-50 K. Oboje se dobi proti vposlatvi zneska in po povzetju v Paratol-tvornici, Budimpešta, VI-25, Eötvös U. 28.

Zajamčen uspeh!

Tisoče zahvalnih pism za vpregled na razpolago

Bujno lepo oprsje

dobite, če rabite med. dr. A. Rixovo prsno kremo oblastveno preiskano, jamčeno neškodljiva. Za vsako starost hiter, zanesljiv uspeh. — Zunanja raba. — Pušica za poskušnjo K 4— velika pušica, ki zadostuje za uspeh K 9— Kosm. Dr. A. Rix laborat. Dunaj IX., Lakierergasse 6/0. Razpošilja se strogo diskretno. Zaloga v Ljubljani: Parfumerija A. Kanc in drogerija „Adrija“; v Mariboru: Schutzengel Apoth.; Apoth. Mariahilf, u. Parf. Wolfram.

Odlikovan na razstavi v Radovljici leta 1904 s častno diplomom in svetinjo I. vrste.

BRINJEVEC, HRUŠEVEC in SLIVOVKO

najfinejše vrste, posebno priporočljivo proti kužnim boleznim, se dobi

pri Gabrijelu Eržen, Zapuže pošta Begunje pri Lescah, Kranjsko.

Cene zmerne.

==== Za pristnost se jamči. ====

VINO belo in rudeče

od 65 l naprej razpošilja po povzetju

A. OSET, pošta Guštanj, Koroško.

Kupim vse vrste stare in nove zamške od kisle vode in vse vrste sode za vino in sadjevec.

Framydol

je sredstvo za pomlajenje las ki rdeče, svetle in sive las in brado za trajno temno barva. 1 steklenica s poštnino vred stane K 2-70.

Rydyol je rožnata voda, ki živi pordeči blede lica. Učinek je čudovit. 1 steklenica s poštnino vred K 2-45. Povzetje 55 vinarjev več. Naslov za naročila:

Jan Grolich, drogerija pri angelju v BRNU št. 645, Moravsko.

Mazilo za lase

varstvena znamka Netopir

napravi g. Ana Križaj v Spodnji Šiški št. 222 pri Ljubljani. Dobi se v Kolodvorski ulici 200 ali pa v trafiki pri farni cerkvi. V 3 tednih zrastejo najlepše lase. Steklenica po 4 in 5 K. Pošilja se tudi po pošti. Izborno sredstvo za rast las. — Za gotovost se jamči. — Zado- stuje steklenica. — Spričevala na razpolago.

Kmetska posojilnica

r. z. z. n. z.

obrestuje hranilne vloge po

Hranilnih vlog triindvajset milijonov. Popolnoma varno

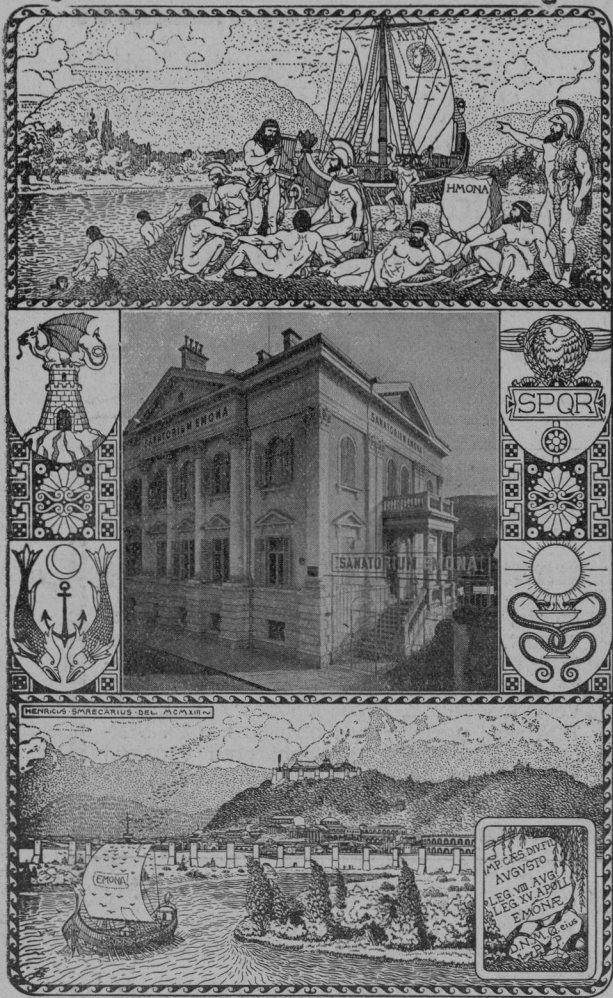
4 1 0 / 4 0

Ljubljanske okolice

v Ljubljani

brez vsakršnega odbitka.

naložen denar. Rezervni zaklad: Milijon kron.

Selenburgova ulica 1
(zraven trgovine Tičar)

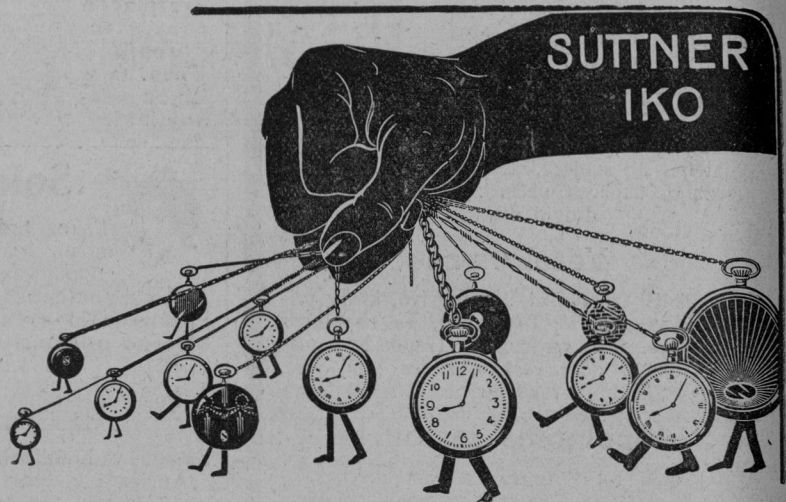
Špecijalna trgovina bluz

Antonija Sitar

Obiskujte „Kino Central“

v deželnem gledališču

Krasna darila!

Dobro „IKO“ uro

vsak občuduje in zaželi, kajti ona je

mojstrsko delo urarske umetnosti!

Razpošilja se po povzetju, — Neugajajoče zamenjam!

Velika izbira ur, verižic, prstanov, lepoticja, daril itd. v velikem

krasnem ceniku,

katerega zahtevajte zastonj in poštine prosto.

Zlato uro zastonj!

Natančneje v krasnem ceniku, ki se pošlje zastonj in poštine prosto.

:: Vse ure so natančno preizkušene ::

Lastna znamka „IKO“ svetovnoznana.

Tako sodijo vse stranke! Tisoč takih pisem Vam lahko pokažem!

Po letih še ni popravila potrebna!

Moji znanci so zelo iznenadeni, da ona kovinasta ura, katero sem pri Vas kupil za K 4.10, še ni bila popravljena in gre vedno dobro. Pošljite mi sedaj ravno tako za mojega nečaka. Vsoto K 4.10 pošljem istočasno po poštni nakaznici na Vas.

Vas najlepše pozdravljam
Skaričevo pri Krapini. Fr. Mlinarič, pos.

Lastna protokolirana tovarna ur v Švici.

Svetovna razpošiljalnica

H. Suttner samo v Ljubljani št. 5

Nobene podružnice. Svetovnoznana radi razpošiljanja dobrih ur. Nobene podružnice.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI

STRITARJEVA ULICA ŠTEV. 2. Rezervni fondi okroglo 1,000,000 kron.

Delniška glavnic 8,000,000 kron.

Poslovalnica c. kr. avstrijske državne razredne loterije.

Podružnice v Splitu, Celovcu, Trstu, Sarajevu, Gorici in Celju.

Sprejema vloge na vložne knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje najugodnejše.

2% rentnine od vlog na knjižice plača banka sama.

Naročnina za list „Tedenske Slike“; za Avstro-Ogersko: 1/4 leta K 3.—, 1/2 leta K 6.—, celo leto K 12.—; za Nemčijo: 1/4 leta K 4.—, 1/2 leta K 8.— celo leto K 16.—; za ostalo inozemstvo: celo leto fr. 20.—. Za ameriko letno 4 dolarje.

Uredništvo in upravnništvo Ljubljana, Frančiškanska ulica št. 10, I. nadstropje